

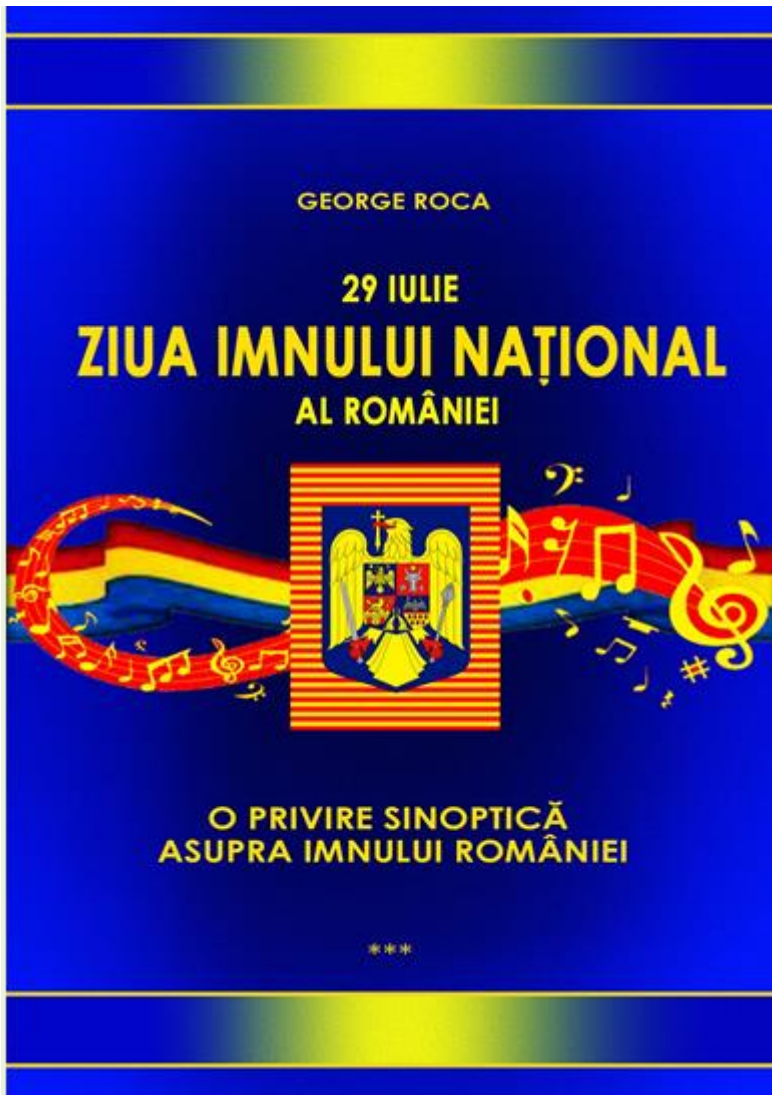
AVRAM IANCU - 200!

Nr.8(48/august 2024)

O PRIVIRE SINOPTICĂ ASUPRA IMNULUI ROMÂNIEI

George ROCA

În istoria unui popor, suveranitatea și individualitatea națiunii este reprezentată și marcată cel mai mult de însemnele naționale: steagul, stema, sigiliul și imnul. Aceste simboluri sunt ca o carte deschisă a națiunii, reprezentând nu numai istoria, ci și prezentul și viitorul credinței patriotice. De aceea însemnele statului trebuiesc tratate cu o deosebită venerație

În general, simbolistica însemnelor unui stat, este un subiect mai greu accesibil și uneori chiar de neînțeles pentru cei care nu sunt de specialitate, chiar dacă patriotismul, reprezentarea artistică sau coloritul le fac atractive. Subiectul referitor la heraldică, vexilologie, sigilografie, și a altor științe care determină însemnele unui stat cu tradiție și istorie bine conturată, este în mare parte manipulat, discutat și la îndemâna specialiștilor în materie, rămânând pentru novici un miraj, o enigma sau chiar uneori un secret bine ascuns și păstrat. De aceea multă lume caută să cunoască, să se inițieze și să descifreze obiectele care aparțin acestei tematici.

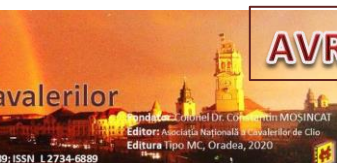
În 1992, Senatul și Camera Deputaților au aprobat noile însemne ale statului român. În „Monitorul Oficial al României”, pagina 1, anul IV, nr. 237, din 26 august 1994, este publicată Legea Nr. 75/1994: „Legea privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice”.

Însemnele statului român, au o semnificație deosebită, atât pe plan intern cât și pe plan internațional, creând românilor acel suflu patriotic absolut necesar supraviețuirii noastre ca națiune și totodată fiind instrumente de recunoaștere a independenței, integrității și alinierii la alte state cu tradiție bine definită, cu o istorie veche și un viitor prosper. Reintegrarea României în structurile europene, relațiile prietenești cu alte țări ale lumii, vor face să strălucească și mai puternic, aurul și argintul acestora.

Batjocorirea și defăimarea însemnelor statului român este încriminată penal. În 2015, un grup de 37 de senatori au cerut modificarea Codului penal și introducerea unui articol pentru încriminarea manifestărilor față de însemnele României. Proiectul de lege supus dezbaterii prevede că cine defăimează sau arată dispreț față de drapel, ziua națională, imnul național, stema țării și sigiliul statului riscă închisoare de la 1 la 3 ani.

Imnul național

Imnul este un element definitoriu al statului român, alături de stemă, drapel și sigiliu. Acesta se identifică cu conștiința națională, cu mișcarea de schimbare, dezrobire, patriotism sau progres. Imnul la

români a devenit o preocupare creatoare încă din prima jumătate a secolului al XIX-lea. Atunci, ideea imnului s-a contopit cu cea a spiritului și doleanțelor națiunii, a independenței materializate prin simbolurile patriotice. Imnul devine astfel un cântec revoluționar a acelor timpuri care simbolizează unitatea românilor din ambele Principate, influențând puternic mișcarea politică care pregătea izbucnirea Revoluției de la 1848.

Cuvântul „imn” a fost împrumutat la noi din limba franceză (hymne) și își trage originea din grecescul „hymnos” însemnând cântec de glorie, sau de biruință. Specie solemnă a genului liric, înrudit cu oda, a fost cunoscut și cultivat încă din antichitate, când a și avut mai mult o invocație religioasă adresată zeilor, altor divinități, sau eroilor legendari. Mai târziu a început să fie dedicat sau consacrat unui eveniment sau unor personalități, sau celebrării unei ocazii deosebite, sau devenind un îndemn la luptă, revoltă sau război, de la „paion-ul” cu care grecii luptau la Salamina și Marathon, până la simbolul „Comunei din Paris”, prea-cunoscutul „La Marseillaise”. Începând cu secolul al XIX-lea, prin imn se înțelegea numai acel cântec care exprima unitatea de voință a unei colectivități naționale sau sociale.

În literatura română, imnul, a fost cultivat în general de poeți. Cele mai de seamă lucrări de acest gen le găsim la Vasile Alecsandri (Imn lui Ștefan cel Mare, Imn religios, Hora Unirii), Iancu Văcărescu (Imne), Andrei Mureșianu (Deșteaptă-te, române!), apoi mai târziu, la Ion Pilat (Imnuri târzii), Ion Alexandru (Imnele bucuriei) și alții. Multe din fostele imnuri ale statului român au avut o valoare deosebită din punct de vedere al textului și a melodicității. Imnul „Trăiască Regele” și mai recent „Trei culori” (compus de Ciprian Porumbescu), au avut un loc special în inimile patrioților români.

Cântece patriotice de valoare precum „Deșteaptă-te, române”, „Hora Unirii”, „Trei culori” (Tricolorul), „Pe-al nostru steag e scris unire”, „Hora Ardealului”, „Hai să-ntindem hora mare”, „Așa-i românul”, „Marșul lui Iancu” fac parte din patrimoniul național, ca potențiale imnuri naționale, multe dintre ele fiind folosite, pe parcursul zbuciumatei noastre istorii revoluționare, în acest scop. „Hora Unirii” a fost scrisă în 1855 de către Vasile Alecsandri (1821-1890). A fost cântată în timpul Unirii Principatelor (1859) și, mai apoi, în toate ocaziile în care românii aspiră la uniune și armonie. „Hora Unirii” este cântată pe ritmul unui dans lent, dar energic, ce reunește și atrage întreaga adunare.

*

HaTikva, imnul național al statului Israel, o horă românească

Dansul în cerc (hora) este el însuși un vechi ritual, simbolizând comunitatea spirituală, egalitatea și dorința românilor de a trăi laolaltă. După cum se știe, „HaTikvah”, imnul național al statului Israel este tot o horă, care își trage originile din folclorul românesc, fiind culeasă și prelucrată de emigrantul Samuel Cohen originar din Moldova. Istoricul Raoul Șorban, într-un interviu detaliat cu profesorul Costan Mândrilă, publicat pe Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=hBczbwE3xiI> ne informează că la baza imnului israelian ar fi cântecul popular românesc „Cucuruz cu fruntea-n sus”:

<https://www.youtube.com/watch?v=xitpK5rvfu8>

(un cântec originar de prin Maramureș, mai precis din zona Satu Mare n.a.), cules de tatăl său, Guilelm Șorban și publicat la Viena, încă din 1898 în caietul „Album de compoziții românesci”. Poetul israelian Naphtali Herz Imber, originar din Ucraina, a scris poemul „Tikvatenu” („Speranța noastră”) în 1877, când se afla într-o vizită la Iași. Imediat după declararea independenței statului israel (1948) melodia culeasă de Cohen a fost „rearanjată” de compozitorul Kurt Weill (1900-1950) sub formă de imn, și mai apoi prelucrată în forma oficială de astăzi de către compozitorul israelian Paul ben Haim (1897-1984), versurile și melodia contopindu-se armonios în imnul național al statului Israel „Hatikva” („Speranța”):

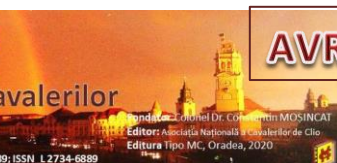
https://www.youtube.com/watch?v=c_9N1ldPtQ8.

Exista voci care susțin că și melodia populară românească „Carul cu boi” nu ar fi departe de imnul național israelian.

https://www.youtube.com/watch?v=adTjy-TIW_Q

Specific că același motiv muzical se găsește și în lucrarea „Vltava” (Die Moldau) a compozitorului ceh [Bedřich Smetana](#).

<https://www.youtube.com/watch?v=3G4NKzmfC-Q> (min.9:30–12:30)

AVRAM IANCU - 200!

Nr.8(48/august 2024)

*

Controverse legate de cântecul patriotic „Pe-al nostru steag e scris unire”

Aș vrea să menționez un fapt care m-a pus pe gânduri. Există o asemănare extraordinară între „Imnul Maastricht”:

<https://www.youtube.com/watch?v=OiDT8hliXno>

<https://www.youtube.com/watch?v=TVM5jOi5za0>

interpretat de faimosul André Rieu și orchestra sa și cântecul patriotic dedicat Unirii Principatelor Române, Moldova și Țara Românească, de la 1859 „Pe-al nostru steag e scris Unire”:

<https://www.youtube.com/watch?v=g4P7EYyMzgQ>

După câte știu, muzica îi aparține lui Ciprian Porumbescu (1853-1883), iar versurile lui Andrei Bârseanu, cu toate că pe site-ul Wikipedia se specifică faptul că „Imnul Maastricht” îl are textier/compozitor(?) pe olandezul Alphonse Olterdissen:

https://en.wikipedia.org/wiki/Alphonse_Olterdissen

Tot pe internet îl întâlnim pe Gustave Olterdissen, fratele lui Alphonse, caruia i se atribuie (de asemenea) compoziția operei „Trijn de Begijn” din care face parte și melodia imnului orașului Maastricht. Puțin confuz! Gustave (Guus) Olterdissen:

<http://www.mestreechtenere.nl/guus%20olterdissen.htm>

Producția muzicală a fost adoptată ca imn oficial de către municipalitatea orașului Maastricht abia în anul 2002. Recent, în anul 2022, s-a recunoscut pe site-urile de mai sus că Olterdissen a scris melodia imnului Maastricht sub influența creației lui Ciprian Porumbescu. Această recunoaștere este un panaceu pentru cei care au crezut în veridicitatea plagiatului:

https://en.wikipedia.org/wiki/Pe-al_nostru_steag_e_scris_Unire

După publicarea articolului meu „Pe-al vostru steag e scris unire!?” (24 ianuarie 2016) în mai multe reviste de limba română din jurul lumii am remarcat cu satisfacție că pe câteva situri importante de pe internet, precum Wikipedia, referitor la paternitatea muzicală a Imnului Maastricht, este menționat (s-a adăugat de curând!) ca ar fi o copie aproximativă (loosely copy!) a cântecului „Pe-al nostru steag e scris unire” de Ciprian Porumbescu: https://en.wikipedia.org/wiki/Alphonse_Olterdissen

Iată noul text modificat recent în limba olandeză: „Vief jaor later in 1912, sjreve en componeerde de gebreurs Olterdissen e nui stök, naomelek “Trijn de Begijn”. Op 't eind vaan dat stök woort 't Mestreechs Volksleed gesjreve dat 'nen ode aon Mestreech is en waor. De melodie is groetendeils gebaseerd op die vaan 't Albaans volksleed, gecomponeerd door Ciprian Porumbescu.(1853-1883). 't Leed is door de jaore eweg 'nen eige leve goon leie. Guus Olterdissen1860-1942”.

Traducerea în limba engleză:

Și totuși un înger păzitor (necunoscut mie!) completează în Wikipedia:

(https://en.wikipedia.org/wiki/Pe-al_nostru_steag_e_scris_Unire) următoarele:

„Pe-al nostru steag e scris Unire” (transl. "Unity is written on our flag") is a Romanian patriotic song dedicated to the United Principalities of Moldavia and Wallachia established in 1859. The text was written by Andrei Bârseanu [ro] and the music was composed by Ciprian Porumbescu in 1880. Its tune is now used in the Albanian national anthem^[2] and allegedly in the anthem of the Dutch city of Maastricht.^[3]

The song was an official anthem for the Party of the Nation, established in June 1940 by King Carol II as the basis for his authoritarian regime.^[4] In 1975, after a national contest for a new anthem, Nicolae Ceaușescu made this song the national anthem of the Socialist Republic of Romania with lyrics modified by the Romanian Communist Party (PCR) to reference communism and title changed to "E scris pe tricolor Unire". However, since Albania already used the song since 1912, "Trei culori" ("Three colors") was adopted in 1977.^[1]

AVRAM IANCU - 200!

Nr.8(48/august 2024)

On 28 January 2016, Romanian journalist George Roca published an article stating that the anthem of the Dutch city of Maastricht had been copied from "Pe-al nostru steag e scris Unire". Mestreechs Volksleed, adopted in 2002, had a great similarity to the Romanian song, so Roca compared both songs and the Albanian anthem. He said that, unlike the Albanians which were proud of the Romanian origin of their anthem, the Dutch "stole" the hymn even though they blocked Romania from entering the Schengen Area for corruption claims.^[5] The controversy had a great impact on Romanian media, where news began to spread in several newspapers, as well as in Wikipedia. Months later, Roca declared satisfaction after seeing the effect that his article had had.^[6] Some residents of Maastricht have said this is just a coincidence and an article in the newspaper De Limburger explained that Mestreechs Volksleed originated from the closing song to the 1912 Dutch opera Trijn de Begijn, made by Alphonse Olterdissen (lyrics) and Guus Olterdissen (melody). It was also said that Olterdissen was unlikely to have been inspired by Romanian songs, as he used to use more nearby German and French ones. The similarities between the two songs have sparked fights on the Internet in which Romanians accuse Dutch people of having "stolen" the song even when Albanians "had the decency" of asking for it, while Dutch people reject these claims.^[3]"

Nici acasă, în România, cântecul patriotic „Pe-al nostru steag e scris unire” nu a avut prea multă liniște. În 1978, Nicolae Ceaușescu, a dorit să facă din acesta imn național. A dat ordin să-i fie schimbat titlul și versurile pentru a se încadra în ideologia partidului comunist. Și astfel s-a născut o versiune hibrid cunoscută ca „E scris pe tricolor unire”!

<https://www.youtube.com/watch?v=OHSgvS2GmfQ>.

De asemenea, s-a încercat pe căi diplomatice să se negocieze cu conducerea comunistă de la Tirana pentru ca aceștia să-și conceapă un nou imn, dar președintele Albaniei, Enver Hodja, a refuzat cu vehemență să înapoieze României cântecul lui Ciprian Porumbescu. Celebra melodie a compozitorului român Ciprian Porumbescu a devenit din 1912 și imnul național al Albaniei (Himni i Flamurit), dar recunoscându-i-se oficial atât compozitorul cât și originea românească.

https://en.wikipedia.org/wiki/Himni_i_Flamurit.

Versurile acestuia au fost scrise de către poetul albanez de origine aromână Aleksander Stavri Drenova (pseudonim: Asdreni). Oricum, asemănarea dintre cele trei variate este notabilă!

*

Imnurile naționale ale României, de la începuturi până în prezent

Încă din 1840 s-a simțit nevoia unui imn național pentru a fi cântat, precum în alte state europene de tradiție, la festivitățile oficiale unde apărea domnitorul țării. Desigur că în acea perioadă a prevalat faimoasa „Hora Unirii”, dar fără să fie declarată vreodată imn oficial. Muzica a fost compusă de Alexandru Adolf Flechtenmacher, iar versurile de Vasile Alecsandri:

<https://www.youtube.com/watch?v=V1LZOna5dh4>

Melodia se cântă și în prezent, la 24 Ianuarie, cu ocazia sărbătoririi Zilei Unirii Moldovei cu Tara Românească! După Unirea Principatelor Române, în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, în 1862, s-a instituit un concurs public pentru compunerea muzicii unui imn național. Premiul de 100 de galbeni a fost câștigat de compozitorul și violonistul Eduard Hübsch, cu piesa:

1. „Marș triumfal și primirea steagului și a Măriei Sale Prințul Domnitor” (1862-1884) Melodia nu a avut însă versuri. În prezent această compoziție (foarte cunoscută!)

<https://www.youtube.com/watch?v=Ta9l3Sa8Pcw>

este folosită ca marș de întâmpinare al Armatei României. Este utilizată de asemenea și pentru primirea demnitarilor străini și a politicienilor de rang înalt.

Al doilea imn, „Trăiască Regele”, sau „Imnul Regal”, a fost prezentat în 1884 cu ocazia încoronării primului rege al românilor, Carol de Hohenzollern. Compozitor, același Eduard Hübsch, versurile de Vasile Alecsandri. A fost adoptat oficial în anul 1881 și a fost interzis de către comuniști la 30 decembrie 1947.

<https://www.youtube.com/watch?v=7rZeEoKIOYc>

AVRAM IANCU - 200!

Nr.8(48/august 2024)

Iată ce spune istoricul Prof. Dr. Alin Ciupală, despre „Imnul Regal”: *„Poate că cel mai aproape de sufletul și de mintea românilor a fost imnul pe care România l-a avut între 1866 și 1947, Imnul regal. Vorbim și de faptul că imnul și ziua națională, care devenise ziua întregii națiuni române, au contribuit la realizarea unei legături mai strânse între dinastia de Hohenzollern și poporul român”*. Imnul „Trăiască Regele” a fost, mai târziu, preluat și inclus de către compozitorul George Enescu la sfârșitul lucrării sale „Poema Română”: <https://www.youtube.com/watch?v=1-bVuXsnMqU> (min. 9:40-11:1).

Puțini realizează că „Imnul Regal” are de fapt două părți. Prima parte este „Trăiască Regele” (min. 0:01-min. 1:12) iar a doua parte, este numită „Trăiască Patria!”. (min.1:14-2:14) Prima parte exprima dragostea față de rege, iar cea din urmă exprimă sentimentul patriotic și iubirea de țară. Melodia părții a doua a funcționat fără cuvinte începând de pe vremea lui Alexandru Ioan Cuza și era un imn de întâmpinare a domnitorului precum „Marș triumfal și primirea steagului și a Măriei Sale Prințul Domnitor”. (Este compusă tot de Eduard Hübsch și datează din 1861. Versurile sunt scrise de Vasile Alecsandri în 1881.) Anumite pasaje muzicale sunt reproduse și în compoziția muzicală pentru pian „Rapsodia română” a lui Franz Liszt.

<https://www.youtube.com/watch?v=eLusXgRiAk8>.

Legenda spune că marele compozitor austriac ar fi auzit această melodie într-o vizită pe care a făcut-o pe domeniul de la Mircești a lui Alecsandri, în aceeași perioadă când l-a cunoscut și pe Barbu Lăutaru de la care s-a inspirat profund.

2. „Imnul Regal” - Trăiască Regele (1884-1948)

<https://www.youtube.com/watch?v=2HlAoRdyj-8>

Trăiască Regele
În pace și onor
De țară iubitor
Și-apărător de țară.

Fie Domn glorios
Fie peste noi,
Fie-n veci norocos
În război, război.

O! Doamne Sfinte,
Ceresc părinte,
Susține cu a Ta mână
Coroana Română!

Trăiască Patria
Cât soarele ceresc,
Rai vesel pământesc
Cu mare, falnic nume.

Fie-n veci el ferit
De nevoi,
Fie-n veci locuit
De eroi, eroi.

O! Doamne Sfinte,
Ceresc Părinte,

AVRAM IANCU - 200!

Întinde a Ta mână
Pe Țara Română!

*

După instalarea regimului comunist, și transformarea titlaturii țării din Regatul României în Republica Populară Română, s-a impus ideea făuririi unui nou imn care să facă față noilor schimbări politice. În anul 1948, în ziarul „Flacăra” au fost publicate versurile celui de al treilea imn al României, având titlul:

3. „Zdrobite cătușe” (1948-1952)

<https://www.youtube.com/watch?v=YNQ4Qux9NDk&t=10s>

*„Zdrobite cătușe în urmă rămân
În frunte-i mereu muncitorul
Prin lupte și jertfe o treaptă urcăm
Stăpân pe destin e poporul!*

*Trăiască, trăiască, republica noastră
În marș de năvalnic șuvoi
Muncitori și țărani și ostași
Zidim România republicii noi (bis)”*

Muzica: Matei Socor, versurile Aurel Baranga
În anul 1953, imnul „Zdrobite cătușe” a fost înlocuit cu:

4. „Te slăvim, Românie!” (1953-1975)

<https://www.youtube.com/watch?v=Y0B8-91fKOY>

*„Te slăvim, Românie! pamânt părintesc
Mândre plaiuri sub cerul tău pașnic rodesc...
E zdrobit al trecutului jug blestemat
Nu zadarnic străbunii eroi au luptat
Astăzi noi împlinim visul lor minunat!...*

*Puternică, liberă, pe soartă stăpână,
Traiască Republica Populară Română!*

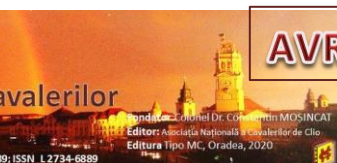
Muzica: Matei Socor. Versurile de Eugen Frunză și Dan Deșliu...

5. „E scris pe tricolor Unire” (1975-1977) Proiect.

Prelucrare după „Pe-al nostru steag e scris Unire”

<https://www.youtube.com/watch?v=kpQx8QaBy6U>

*E scris pe tricolor Unire,
pe roșu steag liberator.
Prin lupte sub a lor umbrire,
spre comunism urcăm în zbor.
Acel cel luptă grea se teme,
nu stă între învingători.
Iar noi, uniți în orice vreme,
am fost, vom fi biruitori!
Din veci străbunii apărără,
de veacuri românesc mealeg.*

AVRAM IANCU - 200!

Noi nu aflăm dușmani în țară,
primind prietenii cu drag.
În cartea comunistă scrie,
că asuprirea va pierii.
Prin noi, iubita Românie,
liberi, în veci va inflori!
Stăpân pe-al său destin poporul,
de viață dreapta făurar.
Clădește falnic viitorul,
Urmînd partidul unitar.
Tu Românie Socialistă,
În lume mîndră vei sui.
În era nouă comunistă,
etern, etern vei dăinui!

Muzica: Ciprian Porumbescu. Versurile: Autor necunoscut.

Versiunea originală

Pe-al nostru steag e scris unire,
Unire-n cuget și simțiri
Și sub măreața lui umbrire
Vom înfrunta orice loviri.

Acel ce-n luptă grea se teme
El însuși e rătăcitor,
Iar noi uniți în orice vreme
Am fost, vom fi învingători.

Am înarmat a noastră mână
Ca să păzim un scump pământ,
Dreptatea e a lui stăpână,
Iar domn e adevărul sfânt.

Și-n cartea veșniciei scrie
Că țări și neamuri vor pieri,
Dar mândra noastră Românie
Etern, etern va înflori.

Muzica: Ciprian Porumbescu. Versurile: Andrei Bârseanu.

„Pe-al nostru steag e scris Unire” este un cântec patriotic dedicat [unirii Principatelor Române, Moldova și Țara Românească](#) de la [1859](#). În 1975 [Nicolae Ceaușescu](#) a încercat să introducă acest cântec ca [imn național al României](#) cu textul modificat de [PCR](#) și titlul schimbat în „E scris pe tricolor Unire”, dar în final, după doi anii de tergiversări și a faptul că Albania nu a vrut să renunțe la melodia imnului național (Himni Flamurit), a fost ales ca imn „Trei culori” care a dăinuit până la revoluția din 1989 când s-a simțit nevoia de o nouă schimbare.

6. „Trei culori” (1977-1989)

<https://www.youtube.com/watch?v=bwcqEJMIZYQ>.

„Trei culori cunosc pe lume
Ce le țin ca sfânt odor,
Sunt culori de-un vechi renume
Amintind de-un brav popor.

AVRAM IANCU - 200!

Nr.8(48/august 2024)

*Cât pe cer și cât pe lume,
Vor fi aste trei culori,
Vom avea un falnic nume,
Și un falnic viitor.*

*Roșu-i focul vitejiei,
Jertfele ce-n veci nu pier
Galben, aurul câmpiei,
Și-albastru-al nostru cer.*

*Multe secole luptară
Bravi și ne-nfrigați eroi
Liberi să trăim în țară
Ziditori ai lumii noi.*

*Iar când fraților m-oi duce
De la voi și-o fi să mor
Pe mormânt atunci să-mi puneți
Mândrul nostru tricolor.”*

Muzica și versurile imnului „Trei culori” au fost compuse de Ciprian Porumbescu. Poemul „Tricolorul” a fost adoptat (într-o variantă modificată) ca imn național al [Republicii Socialiste România](#) prin legea nr. 33 din anul 1977.

7. „Deșteaptă-te, române” (1989 - până în prezent)

Actualul imn național al României este „Deșteaptă-te, române”. Versurile aparțin lui Andrei Mureșianu (1816–1863), poet de factură romantică, jurnalist, traducător, orator și tribun al perioadei care marchează „Revoluția română de la 1848”. Poemul „Un răsunet”, a fost redactat și publicat în alfabet chirilic în revista „Foaie pentru minte, inimă și literatură” nr. 25 din 21 iunie 1848, după prima parte a Proclamației de la Islaz. A fost pus pe note de Antonie Pantoleon Petroveanu (Anton Pann, 1796–1854), poet și etnograf, cărturar, cântăreț și autor de manuale de muzică. A fost cântat pentru prima dată la Râmnicul Vâlcea, pe 29 iunie 1848, la aproximativ doua săptămâni după izbucnirea revoluției în Țara Românească. Versurile și aranjamentul îi aparțin lui Andrei Mureșianu, iar Anton Pann este creditat ca autor al muzicii imnului. Cu toate acestea, Gheorghe Ucenescu, un dascăl la primul gimnaziu românesc brașovean susținea că el este autorul muzicii.

Potrivit documentelor vremii, în Raportul nr. 10 al Comisarului extraordinar al districtului Vâlcea, Dimitrie Zăgănescu, informa Ministrul Trebilor din Lăuntru al Țărilor Românești că la 29 iulie 1848, s-a organizat în Grădina Publică Zăvoi de la poalele Capelei din Râmnicu Vâlcea, o manifestare patriotică, de către un grup de tineri revoluționari pașoptiști conduși de Anton Pann. Atunci s-a intonat oficial, pentru prima dată, cântecul revoluționar „Deșteaptă-te, române!”. Lângă de comisarul Zăgănescu se mai afla cu aceasta ocazie și prefectul județului, alături de Garda Națională - despre care ni se spune că „a tras salve de arme detunătoare”.

Prima înregistrare a melodiei s-a făcut pe disc de vinil, în 1900, în S.U.A., în interpretarea solistului Alexandru Pascu. Abia în 1910, fanfara Batalionului 2 Pionieri din București reunită cu fanfara Regimentului Ștefan cel Mare din Iași au realizat cea dintâi înregistrare instrumentală. În același an, corul „Ion Vidu” din Lugoj a înregistrat pentru prima dată pe disc varianta corală.

„Deșteaptă-te, române” a devenit cu timpul cântecul-simbol în perioadele cele mai grele din istoria României. Imnul a fost intonat în timpul Războiului de Independență, în Primul Război Mondial și la

AVRAM IANCU - 200!

Nr.8(48/august 2024)

Marea Unire din 1918. A fost, de asemenea, intonat în al Doilea Război Mondial. Cântecul „Deșteaptă-te române!” a fost interzis după instaurarea regimului comunist, timp de aproape o jumătate de secol. A fost cântat, însă, în timpul revoltei de la Brașov, din 15 noiembrie 1987 și în timpul Revoluției din decembrie 1989. „Deșteaptă-te române!” a fost ales imn național al României, fiind consacrat prin Constituția din 1991. Conform Constituției României, Imnul Național este considerat simbol național, alături de drapelul tricolor, stema țării și sigiliul statului.

Iată ce ne relatează istoricul literar Ștefan Cazimir despre actualul imn național: „*«Deșteaptă-te, române!» a fost intonat pentru prima dată în seara de 21 decembrie 1989, în Piața Universității, undeva pe la Hotelul Intercontinental. E adevărat, oamenii nu-l știau prea bine, dar știau în schimb melodia. Cunosc acest amănunt pentru că am fost de față când s-a intonat. «Deșteaptă-te, române!» nu a fost propus de niciun CPUN. A venit de la sine, prin voința oamenilor. «Deșteaptă-te, române!» a devenit oficial Imnul României în anul 1991, odată cu adoptarea noii Constituții, în care este menționat și astăzi, la articolul 12 - Simboluri naționale.*”

*

„Deșteaptă-te, române”, imnul de stat al României este alcătuit din unsprezece strofe. Articolul 9, din „Legea nr.75/1994” prevede că în interpretarea vocală prescurtată, imnul național al României se intonează potrivit textului și partiturii prevăzute la Anexa nr.3, din actuala constituție a României. Imnul în întregimea lui este prevăzut în Anexa nr.2. În interpretarea fanfarelor sau a altor formații instrumentale, muzica imnului național se intonează o singura dată. La ocazii festive se interpretează doar strofele 1, 2, 4 și 11. După cum se poate observa, conform poemului original, acestea nu sunt succesive. Prima strofă a imnului nostru național are o semnificație deosebită, chiar dacă a fost scrisă cu mai bine de un secol și jumătate în urmă, făcând un puternic apel la conștiința cetățeanului român, care mișcat de schimbările parvenite după evenimentele din decembrie 1989, trebuie să-și construiască un nou ideal, să lupte pentru păstrarea integrității patriei sale, pentru prosperitate, reintegrarea în structurile europene și pentru a preda generațiilor viitoare o țară respectată de străini, un partener demn, egal și admirat de restul statelor lumii, cu o imagine pozitivă a României, așa cum o merităm de fapt.

DEȘTEAPTĂ-TE, ROMÂNE!

Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,
În care te-adânciră barbarii de tirani!
Acum ori niciodată, croiește-ți altă soarte,
La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani.
Acum ori niciodată să dăm dovezi la lume
Că-n aste mâni mai curge un sânge de roman,
Și că-n a noastre piepturi păstrăm cu fală-un nume
Triumfător în lupte, un nume de Traian!
Înalță-ți lata frunte și caută-n giur de tine,
Cum stau ca brazi în munte voinici sute de mii;
Un glas ei mai așteaptă și sar ca lupi în stâne,
Bătrâni, bărbați, juni, tineri, din munți și din câmpii!
Priviți, mărețe umbre, Mihai, Ștefan, Corvine,
Româna națiune, ai voștri strănepoți,
Cu brațele armate, cu focul vostru-n vine,
„Viața-n libertate ori moarte!” strigă toți.
Pre voi vă nimiciră a pizmei răutate
Și oarba neunire la Milcov și Carpați!
Dar noi, pătrunși la suflet de sfânta libertate,
Jurăm că vom da mâna, să fim pururea frați!
O mamă văduvită de la Mihai cel Mare
Pretinde de la fii-și azi mână d-ajutori,

AVRAM IANCU - 200!

Nr.8(48/august 2024)

Și blastămă cu lacrimi în ochi pe orișicare,
În astfel de pericol s-ar face vânzători!
De fulgere să piară, de trăsnet și pucioasă,
Oricare s-ar retrage din gloriosul loc,
Când patria sau mama, cu inima duioasă,
Va cere ca să trecem prin sabie și foc!
N-ajunse iataganul barbarei semilune,
A cărui plăgi fatale și azi le mai simțim;
Acum se vără cnuta în vetrele străbune,
Dar martor ne e Domnul că vii nu o primim!
N-ajunse despotismul cu-ntreaga lui orbie,
Al cărui jug din seculi ca vitele-l purtăm;
Acum se-ncearcă cruzii, în oarba lor trufie,
Să ne răpească limba, dar morți numai o dăm!
Români din patru unghiuri, acum ori niciodată
Uniți-vă în cuget, uniți-vă-n simțiri!
Strigați în lumea largă că Dunărea-i furată
Prin intrigă și silă, viclene uneltiri!
Preoți, cu crucea-n frunte căci oastea e creștină,
Deviza-i libertate și scopul ei preasfânt.
Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină,

*

Există și o versiune destul de reușită în limba engleză, cu toate că legea română nu permite nicio traducere a imnului în alte limbi decât cea românească.

AWAKEN THEE, ROMANIAN

(Romanian anthem)

Awaken thee, Romanian, shake off the deadly slumber
The scourge of inauspicious barbarian tyrannies
And now or never to a bright horizon clamber
That shall to shame put all your nocuous enemies.

It's now or never to the world we readily proclaim
In our veins throbs and ancestry of Roman
And in our hearts forever we glorify a name
Resounding of battle, the name of gallant Trajan.

Do look imperial shadows, Michael, Stephen, Corvinus
At the Romanian nation, your mighty progeny
With arms like steel and hearts of fire impetuous
It's either free or dead, that's what they all decree.

Priests, rise the cross, this Christian army's liberating
The word is freedom, no less sacred is the end
We'd rather die in battle, in elevated glory
Than live again enslaved on our ancestral land.

*

29 iulie, Ziua Imnului Național al României

AVRAM IANCU - 200!

Nr.8(48/august 2024)

În 1998, Parlamentul României a hotărât ca ziua de 29 iulie să devină „Ziua Imnului Național al României”. Acest lucru s-a datorat faptului că la 29 iulie 1998 se împlineau 150 de ani de când s-a cântat pentru prima dată „Deșteaptă-te, române!”.

Data de 29 iulie a fost proclamată, în conformitate cu Legea nr. 99/1998, Ziua Imnului Național al României – „Deșteaptă-te, române!”, simbol al unității Revoluției Române de la 1848. Imnul a fost folosit pentru o scurtă perioadă și de Republica Moldova în diferite ocazii solemne (între 1917-1918). Între anii 1991-1994 a fost declarat imn național dar a fost înlocuit cu imnul „Limba noastră” care funcționează și în prezent.

Notă: Conținutul acestui material nu este oficial și are doar un caracter informativ. Toate imnurile României, de la 1862 până în prezent se pot asculta pe youtube la adresa:

<https://www.youtube.com/watch?v=3lhB42xRifU>

George ROCA

Oradea, România, 29 Iulie 2015

Sydney, Australia, 29 Iulie 2016

Auckland, Noua Zeelandă, 29 iulie 2017

Watelloo, Australia, 29 Iulie 2021

Frankfurt, Germania, Iulie 2022

Ziua Imnului Național al României

BIBLIOGRAFIE

- https://en.wikipedia.org/wiki/Pe-al_nostru_steag_e_scris_Unire
- https://wikimili.com/en/Pe-al_nostru_steag_e_scris_Unire
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Maastricht>
- https://web.archive.org/web/20091026231048/http://geocities.com/vaso_tole/Albanian/NationAnthem-AL.html
- https://yoda.wiki/wiki/Pe-al_nostru_steag_e_scris_Unire
- https://everything.explained.today/Pe-al_nostru_steag_e_scris_Unire/
- ANDRIEȘ-TABAC, Silviu, *Simbolurile Republicii Democratice Moldovenești (1917-1918). Interpretări semantice*, Muzeul Național al Moldovei, Chișinău, 2008
- BĂLAN, Petru Cristian, *Enciclopedia imnurilor de stat ale țărilor lumii*, Editura Ploiești, Mileniul III, 2008.
- BĂLAN, Petru Cristian, *Imnurile țărilor din Uniunea Europeană*, carte editată de Consiliul județean Prahova și de Biblioteca județeană „Nicolae Iorga”, Ploiești, 2008.
- CAZIMIR, Ștefan, „Mie îmi place «Trăiască Patria!»”, Interviu, ziarul Adevărul, 4 octombrie 2011. adevarul.ro/news/societate/cazimir-mie-place-traiasca-patria-1_50ad7ad77c42d5a66395f171/index.html
- COMITETUL ADUNĂRII CONSTITUANTE, *Constituția României*, Editura Lumina Lex, București, România, 1998
- MÂNDRILĂ, Costan, *Interviu cu Raoul Șorban (Imnul Israelului este Cucuruz cu frunza-n sus cules de tata!)* <https://www.youtube.com/watch?v=hBczbwE3xiI>
- PANN, Anton, *Povestea vorbeii*, Prefață de Virgiliu Ene, Editura Porto-Franco, Galați, România, 1993, p.IX
- ROCA, George, *Simbolurile heraldice ale noii steme a României*, Revista „Mihai Eminescu”, Nr.4, Sydney, Australia, 1992, p.101-105
- ROCA, George, *Însemnele statului român contemporan*, Revista „Clipa”, Editia: 1189 - 7 Decembrie, 2015 - Anul XXV » Editoriale, Anaheim, California, SUA <http://www.clipa.com/a15672-206-NSEMNELE-STATULUI-ROM194-N-CONTEMPORAN.aspx>
- ROCA, George, *Pe-al vostru steag e scris unire!?*, Revista „Armonii culturale”, ISSN 2247-1545, Ediția nr. 24, 24 ianuarie 2016, Adjud, Vrancea, România. <https://armoniiculturale.ro/george-roca-pe-al-vostru-steag-e-scris-unire/>